

[Marianne Jelved]

Det Radikale Venstre fremførte, at INF-aftalerne i december 1987 giver håb om nye muligheder for afspænding i verden. Det Radikale Venstre ønskede og ønsker fortsat et bredt samarbejde i Folketinget om disse områder, således at Danmark kan yde en aktiv og konstruktiv indsats på det internationale samarbejdsområde.

Med sådanne ønsker måtte det være berettiget at forvente forslag til, hvordan Det Radikale Venstre så selv ville bidrage til et bredt samarbejde på disse områder. Vi ville vise vejen og viljen til at komme videre.

Forsvarspolitikken udgør en del af hele dette kompleks, og vores bidrag var at fremsætte forslag om at nedsætte en særlig forsvarskommission, som skulle beskæftige sig med INF-aftalernes konsekvenser for Europas forsvarspolitik og de vanskeligheder, der er i økonomisk at opfylde de teknologiske krav til fornyelse af forsvaret.

Vi tilbød også, at forsvarets udgifter kunne holdes uændret, indtil kommissionens arbejde var færdigt, og det er faktisk Det Radikale Venstres bidrag til, at vi kommer videre.

Det er fremgået af statsministerens åbningstale, at regeringen nu vil nedsætte en forsvarskommission, og, indtil dens arbejde foreligger, holde forsvarsudgifterne på et uændret niveau. Dette er en alvorligt ment udstrakt hånd til et bredt samarbejde på dette område, og Det Radikale Venstre vil gerne bakke op om forsvarsministerens opfordring til Socialdemokratiet og til andre partier om at gå ind i de kommende forhandlinger på en konstruktiv måde.

Duetoft (CD):

Det er lidt forunderligt i dag at opleve, at det er Socialdemokratiet, der har forstået, at forsvaret har planlægningsproblemer, mens det er regeringen, hvoraf to tredjedele er borgerlig, der bringer problemer ind i forsvaret.

CD opfatter ikke dette forslag som drilleri. CD opfatter det som et forslag, der rører ved en hjertesag, vi har. Dette er ikke et spørgsmål om en nulløsning. Jeg kan ikke forstå, at nogle medlemmer har afæsket Socialdemokratiet svar på spørgsmålet om nulløsningen.

Vi må kunne forlange af en regering, at den har en forsvarspolitik. Dette drejer sig ikke om Socialdemokratiets holdninger, det drejer sig om en stille og rolig efterlysning af, at den rege-

ring, der har alle løsningerne på alle de andre områder, også har en politik på forsvarsområdet.

Vi synes, det er synd for Danmark, som det er gået. Vi synes, det er synd for forsvaret, som det er gået. Vi synes også, det er synd for Venstre og Konservative, som det er gået.

Der er sket det, at det er den værst tænkelige ulykke. Det havde været en hård ulykke i sig selv med en nulløsning. Nu taler man jo på andre områder om værst tænkelige ulykker, og en nulløsning uden planlægningsmuligheder er langt værre end en nulløsning. Det betyder usikkerhed, det betyder manglende planlægning.

Jeg vil godt spørge forsvarsministeren, hvad de familier skal gøre, som i dag ikke aner, om garniseringsplanen er gældende eller ikke er gældende, og om de skal sælge deres hus eller ikke sælge deres hus. Hvad skal de gøre med usikkerhed i flere år endnu? Hvad med Holmen? Hvad med de mennesker i Frederikshavn, som måske havde håbet på, at nogle af problemerne i Nordjyllands amt på arbejdsmarkedsområdet kunne løses ved, at en del af Holmen blev flyttet derop? Nu kan vi altså stille og roligt vente 2 år på, at de mennesker overhovedet kan få nogen afklaring. Hvad nu, hvis forsvaret skulle afhænde nogle ejendomme eller områder? Skal det bare gøre det ud i det blå i løbet af de kommende par år?

Jeg tror ikke på, at det, der er sket nu, er en nulløsning. Jeg tror, det er en minusløsning. Jeg vil godt spørge forsvarsministeren, hvor mange fejlpositioner og hvor stort et nedslag i forsvarsbudgettet, forsvarsministeren vil acceptere, fordi forsvaret i det par år, hvor en kommission arbejder, er nødt til at foretage nogle dispositioner, som måske ikke var de rigtige, men som man så er nødt til at lave om bagefter. Hvor meget koster det egentlig? Trækker vi det fra nulløsningen, har vi en minusløsning, og det er jo et godt radikalt stempel på en KVR-regering.

Om denne forsvarskommission, som lyder så flot, har fru Annette Just brugt admiralsens vise, og det ville jeg også have gjort. Hvad skal den lave? Hr. Engell beskrev i Jyllands-Posten i går en række punkter, den skulle behandle. Det første punkt var trusselsbilledet. Forsvarsministeren må meget undskyldte, men jeg troede, vi havde et Dyvig-udvalg. Jeg troede, vi havde et Østergaard-udvalg. Jeg troede, vi havde folk i